

Udvalget kan slutte sig til Forslagets ledende Princip, hvis Udtræden i Livet vil betyde et stort Fremskridt for de paagældende Funktionærer ved Søværnet, der ikke hidtil have haft Adgang til Pension, og Udvalget er desuden af den Opfattelse, at naar de Ændringer, som Finansministeren og Udvalget have stillet til Forslaget, blive vedtagne i Rigsdagen, saa ville de civile Funktionærer m. fl. ved Hæren i væsentlig Grad have opnaaet Dækning af det Tab, de mene at faa ved at komme ind under den ny Pensionslov. —

Under Udvalgets Forhandlinger om Forslaget har der foreligget adskillige Ændringsforslag. Nogle af disse have saaledes været Udtryk for Ønske om, at de i Forslaget omhandlede Funktionærer med Hensyn til Pensionering maatte komme ind under de Pensioneringsregler, som indeholdes i Lov af 6. April 1906, andre have indeholdt Ønske om, at „Arbejds-mænd uden Brikke“ og de Funktionærer ved Hæren, som arbejde under samme Vilkaar som disse, under visse Betingelser skulde have Adgang til at faa de Aar, hvori de have arbejdet i den lavere Stilling, medregnede ved Bestemmelsen af Tidspunktet, da Pensionsretten indtræder i den mere faste Stilling, som de have opnaaet. Ligeledes har der gennem Ændringsforslag været fremsat Ønske om, at Akkordoverskud skulde medregnes, naar den aarlige Pensionslønningssats skulde opgøres, samt Ønske om, at Enkepensionen maatte blive forhøjet. Under Konferencen med Finansministeren viste det sig, at han ikke kunde imødekomme disse Ønsker, og største Delen af de paagældende Ændringsforslag har man derefter ladet falde.

Et *Mindretal* (H. Nielsen, Chr. Rasmussen, Vald. Olsen og Sigvald Olsen) maa udtale en Beklagelse over, at man ved Fremlæggelse af nærværende Lovforslag har fraveget de Regler, som bleve fastsatte ved Lov af 6. April 1906, og som hvile paa de samme Principper om Pensionering af Arbejdere i lignende Stilling som Lov af ¹⁵/₅ 1903 om Statsbanernes Ordning.

Mindretallet har derfor under Ændring 1 stillet Forslag om at ændre Forslaget, saa at det bliver i Overensstemmelse med Lov af 6. April 1906. Det vil efter Mindretallets Mening være at gøre Uret mod de Arbejdere og Funktionærer, som efter Vedtagelse af Lov af 6. April 1906 havde Grund til at gaa ud fra, at de, naar de om kortere eller længere Tid havde opnaaet 10 Aars Tjenestetid og dermed Pensionsret, kom ind under de Regler, som nævnte Lov fastsætter. Ligesom ogsaa de civile Arbejdere ved Søværnet havde en vis Ret til at gaa ud fra, at naar der endelig kom en Pensionslov for dem, det da vilde blive efter samme Regler som Lov af 6. April 1906.

De Grunde, der ere fremsatte mod at give en ligelydende Lov for Søværnet som for Hærens Arbejdere, gaa ud paa, at de faste Arbejdere og Underofficerer vilde blive slettere stillede end de civile, kan Mindretallet ikke anerkende for fyldestgørende, idet man jo kunde gaa den Vej at foretage samme Forbedring for dette Mandskabs Vedkommende.

Mindretallet har ogsaa ved at stille Ændring under 1 modsat sig Indførelse af den saakaldte *hvilende* Pensionsret, der gaar ud paa, at pensionsberettigede Arbejdere kunne afskediges, uden at der ydes dem Pension før efter det 60. Aar. Dette er vistnok et fuldstændigt nyt Princip, der her fastslaas, og som kun kommer til at gælde for Arbejdere og hermed lige-stillede.

Under Udvalgets Forhandlinger med Finansministeren fremkom der fra denne Udtalelse om, at det burde være en Pligt for Værftet at antage som faste de saakaldte Arbejdere „uden Brikke“, naar disse til Stadighed antages til Arbejde, og stiller Mindretallet derfor ikke Ændring i saa Henseende.

Til § 3 stilles Forslag om, at Akkordoverskuddet medregnes som pensionsgivende Indtægt.

Ændringsforslaget til § 7 gaar ud paa at sikre de paagældende mod Vilkaarlighed ved at tillade Spørgsmaal om, hvorvidt